

УДК 930.253-028.26:[929Весоловський+785]

Л. Г. КАСЯН*

**ДОКУМЕНТАЛЬНА СПАДЩИНА
БОГДАНА ВЕСОЛОВСЬКОГО В АУДІОВІЗУАЛЬНІЙ
КОЛЕКЦІЇ ЦДКФФА УКРАЇНИ ІМ. Г. С. ПШЕНИЧНОГО**

Розглянуто змістове наповнення документального масиву ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного, присвяченого творчості композитора Богдана Весоловського. Проаналізовано інформаційний потенціал аудіовізуальних документів.

Ключові слова: Богдан Весоловський; розважальна музика; музична культура української діаспори; аудіовізуальні документи; фонодокумент; аудіозапис; грамзаписи; документальний фільм.

2015 рік щедрий на ювілейні дати в історії музичної культури України: відзначаємо 155 років від дня народження Порфирія Демущького, 135 – Василя Верховинця, 120-у річницю – Бориса Лятошинського, Григорія Верьовки та 100-річчя – Богдана Весоловського.

З ім'ям Івана-Богдана Весоловського пов'язаний розвиток української розважальної, естрадної музики. У першій третині ХХ ст. поряд із Євгеном Козаком, Степаном Гумініловичем, Анатолем Кос-Анатольським, Леонідом Яблонським, Володимиром Балтаровичем він збагачував новими ритмами, барвами й відтінками українську музичну культуру. Завдяки творчості митця популярні західні жанри танго, фокстрот, вальс, румба “отримали свій український еквівалент на рівні музичної адаптації”¹. Богдан Весоловський як композитор “йшов у авангард тогочасного музичного мистецтва”².

Творча спадщина Богдана Весоловського становить сто тридцять вокальних творів на слова Олександра Олеся, Д. Загула, Т. Осьмачки, П. Тичини, М. Рильського, О. Слісаренка, В. Сосюри, В. Симоненка, С. Чарнецького, Г. Чубач, Д. Муринки, Л. Тяглій та ін., а також самого композитора та понад одинадцять інструментальних п'єс.

В Україні пік популярності творів Весоловського припадає на середину 30-х років ХХ ст., коли “танго та фокстроти молодого композитора співав і танцював увесь україномовний Львів”³. У 50–70-х рр. пісні митця жили переважно в усній, народній традиції, а коли й лунали зі сцени, то автор не вказувався або вважався невідомим. Ім'я композитора було надовго вилучене з континууму української культури.

* *Касян Людмила Григорівна* – провідний науковий співробітник сектору публікації документів Центрального державного кінофотофоноархіву України ім. Г. С. Пшеничного.

Богдан Весоловський розділив долю багатьох українців першої половини ХХ ст. “Його життя ламали жорна трагічних міжвоєнних часів, Другої світової війни, а також періоду “холодної” війни. Ці жорна змусили композитора пройти випробування долею біженця і емігранта, проклавши його життєву дорогу через Україну і Польщу, Чехословаччину і Австрію, Німеччину і Канаду”⁴.

Народився Богдан Весоловський 30 травня 1915 р. у Відні в патріотичній та інтелігентній українській родині. Після Першої світової війни сім’я Весоловських переїздить до міста Стрий на Львівщині. Тут майбутній композитор закінчує тамтешню гімназію та одночасно навчається у філії Вищого музичного інституту ім. Миколи Лисенка, опановує гру на фортепіано, створює свої перші музичні композиції. У 1933 р. вступає на правничий факультет Львівського університету і продовжує навчання у Вищому музичному інституті імені Миколи Лисенка. У цей період Богдан Весоловський входить до складу молодіжного музичного колективу “Капели Яблонського” (“Ябцьо-джазу”), пише вокальну та інструментальну розважальну естрадну музику. Твори молодого композитора набувають надзвичайного поширення та популярності, звучать на сезонних балах, танцювальних забавах, молодіжних, студентських вечорницях, у кафе й навколишніх курортних містечках. Пісні “Усміх”, “Ти і твої чорні очі”, “Прийде ще час” стають справжніми хітами, підтверджуючи конкурентоспроможність української музики у складних умовах польського домінування. Після закінчення навчання в 1938 році правник-композитор їде до Хуста з наміром прислужитися розбудові Карпатської України. Після її поразки, не маючи змоги повернутися до рідного Стрия чи Львова, перебирається до Відня. Тут закінчує Консульську академію та Віденську вищу школу міжнародної торгівлі, де здобуває докторат з адміністрування бізнесу. У Відні Богдан Весоловський одружується з Оленою Залізник, працює на різних посадах. Після кількарічних поневірянь повоєнною Європою та тривалих листовних перемовин й узгоджень з різними інституціями подружжя Весоловських отримує дозвіл на в’їзд до Канади і з двома малолітніми дітьми емігрує за океан. Родина живе в Содбурах, Торонто, Монреалі. Композитор спочатку працює продавцем і касиром у продуктовому та музичному магазинах, службовцем другого класу в Комісії з питань страхування безробіття, потім диктором-продюсером на канадському радіо, головним продюсером, керівником української секції міжнародної служби “Голосу Канади”. З перших місяців еміграції Весоловський бере активну участь у різних музичних заходах, в українському та канадському громадському житті, пише нові композиції в різних жанрах, записує платівки. Його твори виконуються не лише в Канаді, а й в Європі, США, Аргентині, Австралії. До сьогодні Богдан Весоловський залишається одним із найпопулярніших українських композиторів у світі.

З кінця 80-х рр. ХХ ст. починається повільне повернення імені та музичної спадщини митця українському слухачеві. Твори Весоловського починає виконувати музичний гурт “Львівське ретро”, Василь Бокоч, Остап Зорич та ін. Значним внеском у популяризацію творчості композитора стала пошукова й дослідницька робота доцента кафедри теорії музики Львівської державної музичної академії ім. М. Лисенка Олександра Зелінського. За його редакцією вийшли три авторські пісенні збірники Богдана Весоловського: “Прийде ще час”⁵, “Я знов тобі”⁶, “Усе моє життя”⁷.

Різним аспектам творчості митця присвячені розвідки О. Зелінського⁸, І. Кириченко⁹, В. Конончука¹⁰, Ю. Луканова¹¹, Н. Майчик¹², У. Молочко¹³. 2013 року у видавництві “Дуліби” побачила світ книга науковця, громадського діяча, політика, Надзвичайного і Повноважного посла України в Канаді (2006–2011 рр.), дослідника і популяризатора творчості Богдана Весоловського Ігоря Осташа “Бонді або Повернення Богдана Весоловського”¹⁴. Видання є першим ґрунтовним монографічним дослідженням життя і творчості композитора. На основі значного масиву архівних документів науковець дослідив родинне і творче оточення Богдана Весоловського, проаналізував його мистецьку еволюцію, принцип добору текстів до композицій, дослідив авторство окремих із них. Представив історію створення не лише широковідомих творів, а й перших музичних спроб, написаних митцем у Стрию в юнацькі роки. І. Осташ окреслив творчу й часову періодизацію пісенної спадщини композитора.

Окремо слід наголосити на надзвичайній інформаційній цінності поданих у книзі фотодокументів та додатків, які можуть служити вагомим довідковим джерелом. Це – листування Богдана Весоловського з офіційними й приватними особами, автографи й чернетки неопублікованих пісень композитора, дискографія його творів, укладена автором книги, перелік телепередач та відеофільмів про митця, перелік архівних матеріалів, які стосуються життя та творчості композитора, з фондів Центрального державного історичного архіву, м. Львів, архіву Інституту історії церкви Українського католицького університету у Львові, Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України.

Мета нашої роботи – зробити огляд документів із зібрання Центрального державного кінофотофоноархіву України ім. Г. С. Пшеничного, проаналізувати інформаційне наповнення та джерелознавчий потенціал аудіовізуальних документів, пов’язаних з іменем композитора.

У фонотечі ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного творчість Богдана Весоловського представлена тридцятьма дев’ятьма аудіодокументами. За часом запису та способом документування їх можна поділити на дві групи:

1) грамзаписи пісень та інструментальних творів композитора 50–70-х рр. ХХ ст. (28 одиниць обліку);

2) аудіозаписи пісень митця на магнітній плівці 90-х рр. ХХ ст. (11 одиниць обліку).

До першої групи входять такі твори (зазначаємо архівний номер (одиницю обліку та одиницю зберігання) аудіодокумента, автора слів, виконавця та музичний супровід): “Лети, тужлива пісне”, Весоловський І.-Б., Тихнович О., оркестр та хор під керуванням Романова І. (од. зб. Г-4187, од. об. 14460); “В кафе”, Олександр Олесь, Дербіш А., оркестр та хор під керуванням Романова І. (од. зб. Г-4187, од. об. 14467); “Лиш тебе одну”, Весоловський І.-Б., Дербіш А., оркестр та хор під керуванням Романова І. (од. зб. Г-4187, од. об. 14463); “Подай рученьку”, Весоловський І.-Б., Дербіш А., оркестр та хор під керуванням Романова І. (од. зб. Г-4187, од. об. 14465); “Ти моя найкраща пісня”, Олександр Олесь, Дербіш А., оркестр та хор під керуванням Романова І. (од. зб. Г-4187, од. об. 14469); “Чи знаєш ти”, інструментальний варіант пісні, Симфонічний оркестр, диригент Романов І. (од. зб. Г-4187, од. об. 14462); “Гей-га”, Весоловський І.-Б., Тихнович О., оркестр та хор під керуванням Романова І. (од. зб. Г-4187, од. об. 14464); “Море радості”, Симоненко В., Дербіш А. у супроводі оркестру (од. зб. Г-4188, од. об. 14470); “В гаю”, Ігнатенко М., Дербіш А. у супроводі оркестру (од. зб. Г-4188, од. об. 14477); “Жоржина спить”, Сосюра В., Дербіш А. та вокальний квартет “Верховина” у складі: Байрак В., Івашко В., Котиш Є., Глібович О. у супроводі оркестру (од. зб. Г-4188, од. об. 14479); “Матіоли”, Муринка Д., вокальний квартет “Верховина” у складі: Байрак В., Івашко В., Котиш Є., Глібович О. у супроводі оркестру (од. зб. Г-4188, од. об. 14471); “Бродяга”, Костюк Є., Іщук Л. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5015, од. об. 19485); “Чудовий сон”, Весоловський І.-Б., Іщук Л. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5015, од. об. 19486); “Кожен раз”, Весоловський І.-Б., Дербіш А. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5016, од. об. 19488); “Лети, тужлива пісне”, Весоловський І.-Б., Дербіш А. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5016, од. об. 19487); “Чар Карпатських гір”, Весоловський І.-Б., Мота В. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5014, од. об. 19483); “Всі мої мрії”, Весоловський І.-Б., Вербицька М. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5014, од. об. 19484); “Прохання”, Сосюра В., Чорнодольська А. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5014, од. об. 19482); “Чумацький шлях”, Сосюра В., Луців В. у супроводі оркестру, диригент С. Норберт (од. зб. Г-5013, од. об. 19481); “Біжить доріжка”, Масло М., Луців В. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5013, од. об. 19479); “Не дивись на годинник”, Щербань Н., Чорнодольська А. у супроводі гітари (од. зб. Г-5013, од. об. 19480); “Я знов тобі”, Чубач Г., Рената (Р. Андерс) у супроводі оркестру, диригент С. Норберт (од. зб. Г-5013, од. об. 19473); “Було високе чисте

небо”, Тиглій Л., Рената (Р. Андерс) у супроводі оркестру (од. зб. Г-5013, од. об. 19476); “Драма”, Чарнецький С., Дербіш А. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5013, од. об. 19475); “Мрії”, Загул Д., Дербіш А. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5013, од. об. 19472); “Кожний раз”, Весоловський І.-Б., Дербіш А. та тріо “Троянда” у складі: Гарасовської Х., Дербіш Л., Мороз Л. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5013, од. об. 19477); “Любов”, Сосюра В., тріо “Троянда” у складі Гарасовської Х., Дербіш Л., Мороз Л. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5013, од. об. 19474); “Вечірня пісня”, Сосюра В., тріо “Троянда” у складі Гарасовської Х., Дербіш Л., Мороз Л. у супроводі оркестру (од. зб. Г-5013, од. об. 19478).

Зазначені твори містяться на семи грамплатівках, випущених у Канаді компаніями “Arka Records”, “Echo Records”, “Rusalka Records”, “Peap Records”. Чотирьох монографічних (одна платівка містить дві пісні, по одній з кожного боку) на 78 обертів (1953–1956 рр.) та трьох довгограючих на 33 1/3 обертів: “Альбом пісень Богдана Весоловського” (1956 р.), “Зірка” (1967 р.), “Мрії” (1970 р.). На державне зберігання до ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного ці грамзаписи були передані в 2003 та 2009 рр. громадянкою Канади, активною діячкою українського жіночого руху, дружиною останнього президента УНР в екзилі Ярославою Плав’юк.

Ця група аудіодокументів, безперечно, становить цінність перш за все як джерело “музичної інформації” з творчості Богдана Весоловського, але водночас є дослідженням музичної культури української діаспори 50–70-х рр. ХХ ст. Грамзаписи зберігають голоси кількох поколінь виконавців та колективів, котрі вже припинили своє творче існування й стали історією музики. Так, маємо записи творів Богдана Весоловського у виконанні співаків старшого покоління, вихідців з України, які, як і композитор, пройшли тяжкими дорогами вимушеного вигнання, таборів Ді-Пі, еміграції, але змогли вистояти і не випасти з українського культурного контексту, більше того стати його творцями: Антіна Дербіша, Лева Іщука, Володимира Моти, Володимира Луціва, Ірени Яросевич (колишньої солістки “Ябцьо-джазу”, а згодом польської поп-діви Ренати (Ренати Богданської – Ренати Андерс), саме запис двох пісень Весоловського до альбому “Мрії” в 1970 р. став символічним поверненням співачки до української пісні.

Яскравими інтерпретаторами пісенного доробку композитора були представниці молодшого покоління канадських виконавців українського походження, зокрема випускниця Квебекської консерваторії, оперна та камерна співачка, сопрано Анна Чорнодольська ((1946–2012), народилася у Відні, а в чотирирічному віці з батьками емігрувала до Канади) та сопрано Мирослава (Мирося) Вербицька ((1933–2011), народилася в Монреалі у родині вихідців із Західної України, була ученицею відомої канадської співачки *Sarah Fischer*).

Більшість творів композитора на грамзаписах виконуються у супроводі хору та оркестру Івана Романова. Легендарний високопрофесійний музичний колектив активно діяв близько сорока років (припинив виступи в 1983 р.¹⁵), гастролював багатьма країнами світу. Тривалий час представляв на канадському радіо “Сі-Бі-Сі” інтернаціональні програми “Континентальна рапсодія”, “Музика Івана Романова”, “Музика нашого народу”, на “СВС Television” виходив із програмою “Українська рапсодія”. Оркестр записав десять альбомів музики 44 країн світу, але пріоритетними завжди залишалися твори українських композиторів. Маєстро Романов був не лише прекрасним диригентом і виконавцем, а й талановитим композитором, писав музику до телефільмів, створив ряд оригінальних хорових творів, аранжував українські народні пісні, твори Б. Весоловського та інших композиторів.

Ще два цікавих колективи представлені на грамзаписах з архівного фонду. Жіночий вокальний квартет “Верховина”, створений 1952 р. в Торонто, уродженкою Великого Бичкова (Закарпаття), хоровим диригентом, керівником кількох музичних колективів серед яких український хор “Арфа” Оленою Глібович. Мисткиня емігрувала до Канади в кінці 40-х рр. Творча діяльність квартету “Верховина” тривала понад тридцять років. Та тріо “Троянда” (Тріо “Troyanda”), ансамбль існував у 70-х рр. ХХ ст., гастролював містами Канади та США. Тріо утворили студентки Торонтського університету та Торонтської консерваторії: Христя Гарасовська (донька тенора, хорового диригента Степана Гарасовського), Люба Дербіш (донька естрадного виконавця Антіна Дербіша), Люба Мороз (з родини українських хористів).

Аудіодокументи другої групи демонструють особливості вокального та інструментального прочитання творів Богдана Весоловського на українській естраді 1992–1993 рр. ХХ ст., зокрема своєрідність звучання творів композитора в інструментуванні для естрадно-симфонічного оркестру та оркестру народних інструментів. До цієї групи належать такі твори (зазначаємо архівний номер (*одиницю обліку та одиницю зберігання*, автора слів, автора інструментування, виконавця та музичний супровід):

“Як тебе не любити”, Весоловський І.-Б., інструментування Заубер А., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15309, од. об. 33895); “Подай рученьку”, Весоловський І.-Б., інструментування Заубер А., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15309, од. об. 33896); “Тихо без слів”, Патоля І., інструментування Свиридов О., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15309, од. об. 33897); “Прийде ще час”, Весоловський І.-Б., н.а.

УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15219, од. об. 33428); “Чи знаєш ти?”, Весоловський І.-Б., інструментування Заубер А., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15219, од. об. 33427); “Бували дні”, Весоловський І.-Б., інструментування Заубер А., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15219, од. об. 33424); “Гей-га”, Весоловський І.-Б., інструментування Заубер А., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15219, од. об. 33425); “Чар карпатських гір”, Весоловський І.-Б., інструментування Заубер А., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15219, од. об. 33426); “Чи справді?”, Весоловський І.-Б., інструментування Заубер А., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Естрадно-симфонічного оркестру Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Бабич Р. (од. зб. М-15219, од. об. 33429); “Лети, тужлива пісне”, Весоловський І.-Б., інструментування Яценко Ю., обробка Лавришин З., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Оркестру народних інструментів Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Варакута В. (од. зб. М-15219, од. об. 33431); “Було не тужити”, Весоловський І.-Б., інструментування Яценко Ю., обробка Лавришин З., н.а. УРСР Бокоч В. у супроводі Оркестру народних інструментів Укртелерадіокомпанії, диригент – н.а. УРСР Варакута В. (од. зб. 15124, од. об. 32869). До ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного ці аудіодокументи були передані Національною радіокомпанією України, одним із головних фондоутворювачів архіву. Співробітниками архіву грамзаписи та магнітозаписи з творами композитора були оцифровані, виготовлені цифрові копії всіх аудіодокументів.

Крім аудіодокументів, у ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного зберігається й кінодокумент, присвячений життю та творчості Богдана Весоловського, – документальна стрічка “Бонді або повернення Богдана Весоловського”. Фільм створений 2014 р. творчим об’єднанням “Країна Кіно” за однойменною книгою і сценарієм Ігоря Осташа, режисер Станіслав Литвинов, оператор Василь Григоряк. Стрічка відзначена дипломом XIII Київського міжнародного фестивалю документальних фільмів “Кінолітопис-2014” за “Кінематографічний творчий дизайн”. На зберігання до ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного цей кінодокумент передали автори картини І. Осташ та С. Литвинов у листопаді 2014 р.

Творці фільму через медіатекст прагнуть відкрити для сучасної широкої аудиторії глядачів неординарну, багатогранну особистість –

українсько-канадського композитора, правознавця, дипломата, перекладача Богдана Весоловського. Сюжетною віссю фільму стає біографія композитора. Форма оповіді реалізована у двох варіантах: голос диктора за кадром, який коментує візуальний ряд (численні документи, фотографії, кадри кінохроніки) і постать автора-ведучого в кадрі, який відвідує всі місця (будинки, вулиці, міста, країни), розглядає історичні предмети, пов'язані з долею свого героя, окреслюючи його життєву траєкторію й умовний простір особистого перебування. Такий прийом створює відчуття достовірності, наближає глядача до зображуваного й утримує його увагу. Логіка викладу матеріалу підпорядкована завданню пізнати, розкрити особистість Богдана Весоловського, тобто від показу факту до його розкриття. У цьому процесі подробиці з приватного життя композитора та його найближчого родинного й творчого оточення тісно пов'язані з історичними подіями епохи.

Оповідна, візуальна й музична складові стрічки взаємодоповнюють одна одну, утворюючи естетичну цілісність документального фільму як мистецького явища. Але не варто забувати, що хронікальний і документально-публіцистичний фільм є ще й цінним аудіовізуальним документом, який синтезує інформацію, вбираючи в себе й використовуючи засоби літератури, публіцистики, джерел особового походження (спогади, листи, автобіографії), фотодокументи, відео- та фонозаписи, хронікальні кадри та ін.

Фільм “Бонді або повернення Богдана Весоловського” з одного боку є прямим документальним свідченням про стан розвитку вітчизняного документально-публіцистичного (біографічного) кіно і становить об'єкт дослідження сучасних та майбутніх кінознавців, істориків та теоретиків кіно, а з іншого виявляє форми і рівні рецепції образу та творчості композитора на початку другого десятиліття ХХІ ст. і є одним із джерел вивчення його особистості та творчої спадщини.

Коротко окреслимо документальні елементи екранного простору, які забезпечують джерелознавчий потенціал фільму як аудіовізуального документа і є будівельним матеріалом у створенні документального образу композитора Богдана Весоловського. Перш за все це масив фотодокументів (портретні, подієві, видові знімки): фото Богдана Весоловського різних періодів (від раннього дитинства до останніх років життя), фото батьків, родини, шкільних та університетських друзів, товаришів-музикантів львівського періоду, колег, виконавців творів композитора; фото Львова, Стрия 30-х років ХХ ст., повоєнних міст Європи та Канади. У фотодокументах зафіксована візуальна інформація про митця та його близьких, риси зовнішності, постава, одяг, характерні жести, деталі тогочасного повсякдення та окремі риси мистецького середовища. Представлені також фотокопії різних документів композитора: дипломів, посвідчень, подяк, угод, рукописів, нот, видань-метеликів перших шлягерів.

Особливу цінність становлять використані у фільмі фрагменти інтерв'ю людей, які особисто знали композитора (записи, здійснені Ігорем Осташем): дружини митця Олени Весоловської-Залізняка, сина Остапа Весоловського, племінниці Христини Охримович, дружини близького друга юності й колеги з “Ябцьо-джазу” Анатолія Кос-Анатольського Надії Кос, співачки Володимири Чайки, виконавців творів Весоловського Володимира Луціва, Володимира Моти, автора тексту до танго “Бродяга” Євгена Костюка, колеги Б. Весоловського по українській секції “Сі-Бі-Сі”, журналіста Ореста Павліва, мистецтвознавця, дослідника творчості композитора Олександра Зелінського, а також розповідь оперного співака Тараса Куліша про його тітку, співачку Мирославу Вербицьку та її спогади про творчу співпрацю з композитором. Цікавими є коментарі та роздуми про творчість Богдана Весоловського сучасних виконавців: Вікторії Лук'янець, Олега Скрипки, Ореста Цимбали, Оксани Мухи, Ліліани Раврух, Наталі Колач-Кулініч, Дейдрі Франсуа.

Викликають інтерес не лише у глядачів, але й потенційних дослідників (істориків, краєзнавців) кадри натурної зйомки, які топографічно точно відтворили місця перебування композитора, сфокусували увагу на небагатьох деталях архітектури й ландшафту, що збереглися у повній відповідності до сьогодення і майже столітньої чи півстолітньої давності. На екрані постають Стрий, Львів, Черче, Київ, Канів, Хуст, Відень, Шердінг, Содбури, Торонто, Монреаль; родинний будинок Весоловських і Стрийська гімназія, Музичний інститут ім. М. Лисенка і Консульська академія, студія грамзапису “Віктор” і будівля Канадського радіо.

Музична складова фільму теж може бути окремим матеріалом для вивчення. У картині представлено понад тридцять пісень композитора у часовому діапазоні записів від 50-х рр. ХХ ст. до сьогодення.

Отже, огляд аудіовізуальних документів із зібрання ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного свідчить, що вони мають незаперечний інформаційний потенціал у дослідженні творчості Богдана Весоловського та музичної культури України й української діаспори ХХ століття.

¹ Молочко У. Культурно-освітній потенціал інструментальних творів Богдана Весоловського / Уляна Молочко // Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка. – 2014. – № 1 (12). – С. 64.

² Кириченко І. О. Розважальна музика Галичини міжвоєнного періоду як передумова появи українського джазу / І. О. Кириченко // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка. Серія: Мистецтвознавство. – 2013. – № 1. – С. 82.

³ Вдовиченко Г. Шлягер 30-х років “Прийде ще час” повернувся додому / Галина Вдовиченко // Високий замок. – 2012. – № 210 (4834). – Режим доступу: <http://archive.wz.lviv.ua/articles/484> – Назва з екрана.

⁴ *Осташ І. І.* Бонді або повернення Богдана Весоловського / Ігор Іванович Осташ. – К.: “Дуліби”, 2013. – С. 7.

⁵ *Весоловський Б.* Прийде ще час: Пісні і танцювальні мелодії / Богдан Весоловський [Упорядник і редактор О. Зелінський]. – Львів: “Головна видавнича спілка”, 2001. – Ч. I. – 159 с.

⁶ *Весоловський Б.* Я знов тобі: Пісні і танцювальні мелодії / Богдан Весоловський [Упорядник і редактор О. Зелінський]. – Львів: “Головна видавнича спілка”, 2002. – Ч. II. – 159 с.

⁷ *Весоловський Б.* Усе моє життя: Пісні і танцювальні мелодії / Богдан Весоловський [Упорядник і редактор О. Зелінський]. – Львів: “Головна видавнича спілка”, 2006. – Ч. III. – 111 с.

⁸ *Зелінський О.* Богдан Весоловський, Рената Богданська та Леонід Яблонський – представники української розважальної музики в Галичині (1930-ті роки) / О. Зелінський // Записки наукового товариства імені Шевченка. Праці музикознавчої комісії / [Редактор тому О. Купчинський]. – Львів, 2009. – Т. ССLVIII. – С. 369–388; *Зелінський О.* Загублене крило Ренати Богданської / О. Зелінський. // Дзвін – 2012. – С. 103–113.

⁹ *Кириченко І. О.* Розважальна музика Галичини міжвоєнного періоду як передумова появи українського джазу / І. О. Кириченко // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка. Серія: Мистецтвознавство. – 2013. – № 1. – С. 80–84.

¹⁰ *Конончук В.* Богдан Весоловський та його світ танкової музики / Володимир Конончук // Музикознавчі студії / Наукові збірки ЛДМА ім. М. Лисенка. – Львів, 2004. – Вип. 9. – С. 20–30.

¹¹ *Луканов Ю.* Піонер легкого жанру / Юрій Луканов – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua/uk/article/kultura/pioner-legkogo-zhanru> – Назва з екрана.

¹² *Майчик Н. Т.* Камерно-вокальна творчість львівських композиторів другої половини ХХ століття: генезис, тенденції розвитку: автореф. дис ... канд. з мистецтвознавства / Наталя Тарасівна Майчик. – Одеса: Одеська державна музична академія ім. А. В. Нежданової, 2012. – 16 с.

¹³ *Молочко У.* Сторінки життя та творчості композитора і диригента Богдана Весоловського / Уляна Молочко // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка та Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського. Серія: Мистецтвознавство. – Тернопіль–Київ, 2003. – № 2 (11). – С. 9–14; *Молочко У.* Культурно-освітній потенціал інструментальних творів Богдана Весоловського / Уляна Молочко // Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка. – 2014. – № 1 (12). – С. 59–65.

¹⁴ *Осташ І. І.* Бонді або повернення Богдана Весоловського / Ігор Іванович Осташ. – К.: “Дуліби”, 2013. – 328 с.

¹⁵ *Житкевич А.* Сторінки із життя співачки Лесі Зюбрак / Анатолій Житкевич. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://meest-online.com/culture/storinky-iz-zhyttya-spivachky-lesi-zyubrak/> – Назва з екрана.

The article inspects the content composition of documentary array of the Central State Archives of Audio and Visual Documents of Ukraine named after H.S. Pshenychnyi dedicated to the composer Bohdan Vesolovsky and analyzes information potential of audiovisual documents.

Key words: Bohdan Vesolovskiy; the entertainment music; the Ukrainian Diaspora music culture; the audiovisual documents; the phono document; the recordings; the documentary film.